

zös bemutatkozó tárlata, ahol a kiállítók közül többen mexikói művészként lettek ismertek, sőt világhírűek”.²⁸

*

Összességében elmondható, hogy az utóbbi évtizedekben a mexikói magyarságkép leszűküült. eltűnt belőle például a labdarúgás és az 1956-os forradalom is. Mexikóban, és általában Latin-Amerikában, a magyar jelenlét csökkenő tendenciát mutat – több magyar külképviselet bezárt, Magyarország a rendszerváltás után jószerivel kiszorult a latin-amerikai piacról, a szubkontinensen élő kivándorolt magyarok száma pedig egyre fogyatkozik. Következésképp a jövő nem sok jót sejtet. Egyrészt kevésbé valószínű, hogy a mexikói magyarságkép színesedni fog, például olyan egyébként potenciálisan meglevő elemekkel, mint a magyar zeneszerzők. A nyolcvanas évek évfordulói, 1981-ben volt Bartók Béla, 1982-ben Kodály Zoltán születésének 100. évfordulója, 1986-ban pedig Liszt Ferenc halálának centenáriuma, jó lehetőséget kínáltak a magyar zene mexikói népszerűsítésére, ez azonban már akkor is az anyagiak hiányán bukott el. A közeljövőben a mexikói magyarságkép további elsűrkülése várható, s az, hogy abban egyre nagyobb teret nyernek a régi sztereotip beidegződések; és nem lenne meglepő, ha Magyarország és a magyarság mexikói megítélése romlana.

PORTRÉKERÁMIA (ANDOKI CIVILIZÁCIÓ)

²⁸ BAKONYI Péter: „Vulkán alatt. Magyar gyökerek Mexikóban”, *Új Művészet*, XII, 10. szám, 2001, 31.